

Sygn. I C 735/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Heda - Adamczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2015 r. w Wodzisławiu Śląskim na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. D.

przeciwko T. M., J. T., S. P., A. P., G. B.

o zapłatę

postanawia:

zmienić postanowienie Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 31.10. 2014r. sygn. akt I C 355/14 w ten sposób , że:

- 1. oddalić wniosek powódki M. D. o zwolnienie jej od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych;***
- 2. oddalić wniosek powódki M. D. o ustanowienie pełnomocnika procesowego z urzędu.***

SSR Joanna Heda – Adamczyk

UZASADNIENIE

Powódka M. D. wniosła o zwolnienie jej od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w sprawie z uwagi na jej trudną sytuację materialną oraz ustanowienie pełnomocnika procesowego z urzędu.

Postanowieniem z dnia 31.10.2014r. SR w Pszczynie uwzględnił wniosek powódki.

Zgodnie z art. 359 §1 kpc postanowienia niekończące postępowania w sprawie mogą być zmieniane i uchylane wskutek zmiany okoliczności sprawy, chociażby były zaskarżone , a nawet prawomocne. Postanowienie z dnia 12.05.2014r. SR w Pszczynie wydał, uwzględniając wniosek powódki, z uwagi na trudną sytuację materialną. Inne okoliczności na etapie wydania postanowienia nie były w sprawie znane. W toku czynności procesowych przed SR w Wodzisławiu Śląskim czynionych z urzędu ustalono, że powódka pozwy o identycznej treści jak w niniejszej sprawie złożyła do około 180 sądów w Rzeczypospolitej Polskiej; zmieniała się jedynie wartość przedmiotu sporu i dane pozwanych, którzy występowali w różnej konfiguracji – czy to jak w sprawie , czy to pozywała tylko A. P., czy S. P., czy G. B., czy też po kilkoro tylko z wymienionych osób. Uzasadnienie każdego z pozwów jest także niemal identyczne, nadto z pozwów nie wynika podstawa prawna powództwa, ani też jej uzasadnienie, jak również uzasadnienie podstawy faktycznej. Tylko przed Sądem Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim zarejestrowano 17 spraw z powództwa M. D.o zapłatę przeciwko tym pozwanych lub przeciwko kilku z nich, przekazanych z innych sądów, a to m.in. w sprawach o sygn. akt I C 1675/14, 2374/14, 2578/14, 1912/14, 2530/14, 1376/14, 1461/14, 1372/14, 2030/14, 1710/14, 1382/14, 1396/14, 1898/14, 2656/14, 2306/14 I C 735/15 i co znamienne w 10 sprawach doszło do zwrotu pozwów na skutek

notorycznego nieuzupełniania przez powódkę braków formalnych. W sprawie I C 1898/14 złożono zarzut zawisłości identycznej sprawy przed sądem w Rybniku, co obecnie podlega badaniu.

W sprawach I C 1920/14, I C 1912/14, I C 1710/14, I C 735/15 ustanowiono na etapie wstępnym w innych sądach pełnomocników procesowych z urzędu, zwalniając jednocześnie powódkę od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Na wstępnym etapie każdego z procesów w sprawach I C 1920//14 i I C 1912/14, I C 1710/14, I C 735/15 okoliczności j. w. nie były sądom znane. Praktyka stosowana przez powódkę nie może być jednak w żaden sposób akceptowana.

Postępowanie powódki polegające na najpierw wnoszeniu niezliczonej ilości pozwów do wszystkich niemal praktycznie sądów w RP, o praktycznie identycznych uzasadnieniach przeciwko tym samym pozwany zestawionym w różnych konfiguracjach oraz różnych wartościach przedmiotu sporu, a następnie nieuzupełnianiu braków formalnych tych pozwów pozwala na twierdzenie, że powódka w istocie nie jest zainteresowana prowadzeniem procesu (a dalej wygraną w tym procesie), a jedynie nękaniami pozwanych kolejnymi procesami sądowymi (pozwani bowiem na skutek wielości pozwów wniesionych przeciwko nim dowiadują się, co jest oczywiste), co w świetle obowiązującego prawa jest okolicznością nie do przyjęcia. Powyższe nie może znaleźć usankcjonowania prawnego w tym także poprzez zwolnienie powódki od obowiązku ponoszenia kosztów takiego procesu, czy też udzielenia jej ochrony poprzez ustanowienie na jej rzecz pełnomocnika procesowego z urzędu. Działania powódki nie można w żadnym razie uznać za zgodne z prawem. Zauważyć należy również, że powódka jest doskonale zorientowana w zakresie szeroko rozumianego pozywania i związanej z tym możliwości nękania innych osób poprzez zapewnianie im stałej roli osoby pozwanej w rozlicznych procesach, jak bowiem podano bez znaczenia dla powódki jest fakt kontynuowania procesu, istotny jest fakt zapewnienia tym osobom pewnej roli procesowej, z którą niewątpliwie połączony jest element niemałego dyskomfortu psychicznego w szczególności wobec ilości kierowanych pod adresem tych osób pozwów, a co za tym idzie potencjalnych zagrożeniem możliwością przeoczenia któregoś z procesów i zapadnięcia wyroku zaocznego. Powódka także świadomie wykorzystuje instytucję zwolnienia od kosztów sądowych i ustanowienia pełnomocnika procesowego z urzędu w celu niemającym nic wspólnego z dochodzeniem swych roszczeń przed sądem.

Słusznie podnoszą pozwani, że przy rozstrzygnięciu wniosku powódki o zwolnienie od kosztów jak i ustanowienie pełnomocnika z urzędu kluczowe znaczenie winna mieć treść postanowienia Sadu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 5.09.2012r. I Acz 1245/12 nie może zasługiwać na wsparcie państwa strona, która mnoży w sposób oczywiście nieuzasadniony czynności przed sądem, a to z uwagi na wypaczenie instytucji zwolnienia od kosztów sądowych. Z uzasadnienia powołanego postanowienia wynika, że w konkretnej sprawie stwierdzono na etapie rozpoznania wniosku o zwolnienie od kosztów, że powództwo jest oczywiście bezzasadne, co jednak nie powinno stanowić jedynej okoliczności, w której możliwe byłoby nieuwzględnienie wniosku strony. Dotyczyć to winno bowiem i takiej okoliczności, w której to strona mnoży pozwy wskazując jedynie różne wartości przedmiotu sporu, zestawiając pozwanych w podobnych lub identycznych konfiguracjach, natomiast uzasadnienie każdego z pozwów jest niemal identyczne, a z kolejności działań tak strony, jak i kolejnych działań proceduralnych sądu oraz zakończenia sprawy na pewnym konkretnym etapie (na którym to pozwani dowiadują się wytoczeniu przeciwko nim powództwa) wynika, że stronie nie chodzi w istocie o prowadzenie procesu, a nękanie osób wskazanych w pozwie jako pozwane. Wielość wytaczanych przez powódkę powództw, lakoniczność ich treści niepoparte żadnymi dowodami, pozwala na twierdzenie, że powódka nadużywa instytucji procesowych. Powyższe odnieść należy bezsprzecznie również do instytucji pełnomocnika procesowego z urzędu.

Nadto przed Sądem Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim w sprawie sygn. akt VIK 257/14 w dniu 10.03.2015r. zapadł już wyrok skazujący i stwierdzający winę M. D. w popełnieniu przestępstwa z art. 190A § 1 kk w związku ze składanymi w/pozwani.. Wyrok jest nieprawomocny.

Na uwagę zasługuje nadto okoliczność, że powódka – wobec tak szerokiej praktyki związanej z pozywaniem w/w pozwanych lub w podobnej, lecz nieco różnej konfiguracji – pomimo wezwania do osobistego stawiennictwa nie stawiała się w sądzie. Nie stawiała się także na rozprawę w sprawie I C 1898/14. Przede wszystkim jednak nie stawia się nawet w kancelariach pełnomocników procesowych przyznanych jej w poszczególnych sprawach, a których pomoc

uzyskać miała z urzędu zgodnie z postanowieniami sądów. Oznacza to, że powódka w istocie nie potrzebuje w sprawie fachowej pomocy osoby zawodowo zajmującej się udzielaniem porad prawnych i reprezentacją przed sądem.

Z uwagi na wszelkie wyżej podane okoliczności należało zmienić postanowienie z dnia 31.10.2014r. w całości i wnioski powódki oddalić, a to na mocy art. 359 kpc .

SSR Joanna Heda – Adamczyk

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)